

Daniels bok – Nummer tjueni

Belsasars gjestebud og den profetiske time: Avsløringen av søndagsloven, Babylons fall og den endelige krisen

Jeff Pippenger

2023-12-24

Belsasars gjestebud identifiserer «timen» for søndagsloven, men det legger vekten på dommen over det republikanske hornet. Nebukadnesars gullbilde i Daniel kapittel tre fremstiller den samme historien i sammenhengen med Guds trofaste folk, som da blir løftet opp som et banner. Daniel kapittel seks behandler den samme linjen, men tar for seg det protestantiske hornets rolle. Belsasar representerer «staten», og han kalte tusen av sine «stormenn».

Kong Belsasar gjorde et stort gjestebud for tusen av sine stormenn og drakk vin i de tusens påsyn. Mens Belsasar smakte på vinen, befalte han at de kar av gull og sølv som hans far Nebukadnesar hadde tatt ut av templet i Jerusalem, skulle hentes fram, så kongen og hans fyrster, hans hustruer og hans medhustruer kunne drikke av dem. Da hentet de gullkarene som var tatt ut av templet, Guds hus i Jerusalem, og kongen og hans fyrster, hans hustruer og hans medhustruer drakk av dem. De drakk vin og priste gudene av gull og av sølv, av kobber, av jern, av tre og av stein. I samme stund kom fingrene av en menneskehånd til syne og skrev like overfor lysestaken på kalkpussen på veggen i kongens palass, og kongen så den delen av hånden som skrev. Daniel 5:1–5.

Tallet «ti» representerer dragen, og hundre, og tusen, er ganske enkelt en forstørrelse av det samme symbolet. I kapittel seks fremmer hundre og tjue den bedragerske loven, og hundre og tjue er et symbol på prester. Når en tar i betraktning «linje på linje», illustrerer Belsasars gjestebud dommen over et fordervet statshåndverk og dommen over et fordervet kirkehåndverk. Belsasar var drukken av Babylons vin og besluttet deretter å vanhellige de hellige karene fra Guds tempel i Jerusalem.

«Profeten sier: ‘Og jeg så en annen engel stige ned fra himmelen; han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av hans herlighet. Og han ropte med veldig røst og sa: Babylon, den store, er falt, er falt, og er blitt et bosted for onde ånder’ (Åpenbaringen 18:1, 2). Dette er det samme budskapet som ble gitt av den annen engel. Babylon er falt, ‘fordi hun ga alle folkeslag å drikke av sin horeis vredes vin’ (Åpenbaringen 14:8). Hva er den vinen?—Hennes falske læresetninger. Hun har gitt verden en falsk sabbat i stedet for sabbaten i det fjerde bud, og har gjentatt løgnen som Satan først fortalte Eva i Eden—sjelens naturlige udødelighet. Mange beslektede villfarelser har hun spredt vidt og bredt, idet hun ‘lærer menneskebud som lærdommer’ (Matteus 15:9).» Selected Messages, bok 2, 118.

Vinen Belsasar drakk, var pavedømmets avgudssabbat, for gjestebudet representerte den profetiske «time» for søndagsloven. Karene fra helligdommen som han brakte inn i festsalen, representerte ikke bare opprør mot Gud, men hellige kar representerer også Guds folk, for det bokstavelige representerer det åndelige, og mennesker er kar.

Likevel står Guds faste grunnvoll urokkelig og har dette segl: Herren kjenner dem som hører ham til. Og: Hver den som nevner Kristi navn, skal avstå fra urett. Men i et stort hus er det ikke bare kar av gull og sølv, men også av tre og leire; noen til ære, og noen til vanære. Dersom derfor noen renser seg fra disse, skal han være et kar til ære, helliget og skikket til Herrens bruk, beredt til all god gjerning. 2 Timoteus 2:19–21.

Midt under vanhelligelsen av Guds folk gjennom påtvunget søndagsdyrkelse forkynner den flammende håndskriften Belsasars undergang.

I samme stund kom fingrene av en menneskehånd til syne og skrev på kalkpussen på veggen i kongens palass, rett imot lysestaken; og kongen så den delen av hånden som skrev. Da ble kongens ansiktsfarge forandret, og hans tanker forferdet ham, så hoftenes ledd mistet sin kraft, og knærne slo mot hverandre. Kongen ropte med høy røst at stjernetyderne, kaldeerne og spåmennene skulle føres inn. Og kongen tok til orde og sa til Babylons vise menn: Hvem som helst som kan lese denne skriften og kunngjøre meg tydningen av den, skal bli kledd i purpur, bære et gullkjede om sin hals og være den tredje hersker i riket. Daniel 5:5–7.

Historisk sett blir avsnittet forstått slik at Belsasars far hadde overlatt den politiske tronen til Belsasar, og av denne grunn var det beste hans sønn kunne tilby for en tydning av skriften, en stilling som den tredje herskeren. I tiden frem mot søndagsloven i De forente stater vil det politiske lederskapet befinne seg i en underordnet stilling i forhold til det religiøse lederskapet, som vil arbeide for å innføre en ny form for tilbedelse. Dyrets bilde representerer foreningen av kirke og stat, med kirken som den styrende part i forholdet, og ved søndagsloven var Belsasar den politiske kongen, og symboliserte således staten, men han var bare den nest øverste under sin fars religiøse myndighet. Det beste han kunne tilby Daniel, var å være den tredje.

«Da den tidlige kirke ble fordervet ved å forlate evangeliets enkelhet og ta imot hedenske riter og skikker, mistet hun Guds Ånd og kraft; og for å kontrollere folkets samvittighet søkte hun støtte hos den verdslige makt. Resultatet ble pavedømmet, en kirke som kontrollerte statens makt og brukte den til å fremme sine egne hensikter, særlig til straff for 'kjetteri'. For at De forente stater skal kunne danne et bilde av dyret, må den religiøse makt i en slik grad beherske den sivile regjering at statens myndighet også blir brukt av kirken til å gjennomføre sine egne hensikter....»

«Håndhevelsen av søndagshelligholdelse fra de protestantiske kirkers side er en håndhevelse av tilbedelsen av pavedømmet—av dyret. De som, idet de forstår det fjerde buds krav, velger å holde den falske i stedet for den sanne sabbat, viser derved hyllest til den makt ved hvilken alene dette er påbudt. Men idet kirkene selve handlingen å håndheve en religiøs plikt ved sekulær makt, ville de selv danne et bilde av dyret; derfor ville håndhevelsen av søndagshelligholdelse i De forente stater være en håndhevelse av tilbedelsen av dyret og dets bilde.» The Great Controversy, 443, 448, 449.

Det er i en krise at karakteren blir åpenbart, og det mystiske budskapet på veggen frembrakte en krise i Belsasars erfaring og markerte slutten på hans kongerike, og symboliserte således slutten på jorddyrets rike. Belsasar døde samme natt, som representerer søndagsloven, når De forente stater blir styrtet som det sjette riket i Bibelens profeti ved søndagsloven, men De forente stater går

umiddelbart over til å bli den fremste kongen blant de ti kongene. De ti kongene er det sjuende riket i Bibelens profeti, og de blir umiddelbart enige om å gi sitt sjuende rike til dyret.

For Gud har lagt det i deres hjerter å fullbyrde hans vilje, og å være enige, og gi sitt rike til dyret, inntil Guds ord skal være oppfylt. Åpenbaringen 17:17.

De siste bevegelsene er raske, og overgangen fra det sjette riket til det sjuende, og deretter til det åttende, skjer raskt, for verden er da i en stor krise. Jorddyrets omstyrtelse får Belsasar til å frykte, og som den fremste kongen blant de ti kongene, representerer han den frykt som alle jordens konger vil erfare ved De forente staters omstyrtelse. I Åpenbaringen kapittel elleve er den «time» da håndskriften viser seg på veggen, den «time» for det store jordskjelvet. På det tidspunkt blir tre symboler på islam markert, og det er islam som får kongene til å frykte i de siste dager.

For se, kongene samlet seg, de drog fram sammen. De så det, og så undret de seg; de ble forferdet og skyndte seg bort. Frykt grep dem der, og smerte, som hos en kvinne i fødsel. Du knuser Tarsis-skipene med en østavind. Som vi har hørt, slik har vi sett i Herren, hærskaresnes Guds by, i vår Guds by: Gud skal grunnfeste den til evig tid. Sela. Salme 48:4–8.

Herrene, eller kongene, var samlet ved Belsasars gjestebud, drakk Babylons vin og håndterte og betraktet de hellige karene fra Guds helligdom, da frykt grep dem, slik det er fremstilt ved Belsasars frykt da skriften viste seg på veggen. Belsasars frykt innledet en tiltagende frykt som fremstilles ved en kvinne i fødselsveer, og «timen» i Åpenbaringen elleve leder inn i kapittel tolv, hvor banneret fremstilles som en kvinne som står i ferd med å føde. Den første veen er håndskriften på bankettsalens vegg. Frykten forårsakes av «østavinden» fra islam, som «knuser Tarsis-skipene».

I Belsasars gjestebudssal fortærer «ett tusen stormenn» Babylons vin, som representerer håndhevelsen av søndagen. På den tiden begynner Nebukadnesars orkester å spille musikken, idet Belsasar lar helligdommens kar bringes inn. Tyrus' skjøge begynner å synge, og det frafalne Israel begynner å danse omkring Nebukadnesars gyldne avgudsbilde. Men festen blir sprengt av «østavinden», som er det «tredje ve», som kommer hastig, og er den «sjuende basun». Når islam sprenger festen, blir «folkeslagene vrede». De blir vrede, for da blir Tarsis-skipene, symbolet på planeten jords økonomiske struktur, senket midt i havet.

Tarsis var din handelsmann på grunn av overfloden av all slags rikdom; med sølv, jern, tinn og bly drev de handel på dine markeder. Javan, Tubal og Mesjek, de var dine handelsmenn; de handlet med menneskesjeler og kar av kobber på ditt marked. De av Togarmas hus drev handel på dine markeder med hester og ryttere og muldyr. Mennene fra Dedan var dine handelsmenn; mange øyer var handelsvarer fra din hånd; de brakte deg elfenbenshorn og ibenholt som gave. Syria var din handelsmann på grunn av mengden av dine tilvirkede varer; de drev handel på dine markeder med smaragder, purpur og brodert arbeid og fint lin og koraller og agat. Juda og Israels land, de var dine handelsmenn; de handlet på ditt marked med hvete fra Minnit og Pannag og honning og olje og balsam. Damaskus var din handelsmann for mengden av dine tilvirkede varer, for overfloden av all rikdom; med vin fra Helbon og hvit ull. Dan og Javan som fór omkring, drev også handel på dine markeder; skinnende jern, kassia og kalmus fantes

på ditt marked. Dedan var din handelsmann med kostbare tepper til vogner. Arabia og alle Kedars fyrster drev handel med deg i lam og værer og bukker; i dette var de dine handelsmenn. Handelsmennene fra Saba og Ra'ma, de var dine handelsmenn; de drev handel på dine markeder med de ypperste av alle krydder og med alle slags edelstener og gull. Haran og Kanne og Eden, Sabas handelsmenn, Assur og Kilmad, var dine handelsmenn. Disse var dine handelsmenn i alle slags ting, i blå klær og brodert arbeid og i kister med kostbare klær, bundet med snorer og laget av sedertre, blant dine handelsvarer. Tarsis-skipene sang om deg på ditt marked; og du ble fylt opp og gjort meget herlig midt ute i havene. Dine roere har ført deg ut på de store vann; østenvinden har knust deg midt ute i havene. Din rikdom og dine markeder, dine handelsvarer, dine sjømenn og dine styrmenn, dine skipsbyggere og de som drev handel med dine varer, og alle dine krigsmenn som er i deg, og hele ditt mannskap som er midt i deg, skal falle ned midt i havene på din undergangs dag. Esekiel 27:12–26.

«Skipene fra Tarsis» er symbolet på den økonomiske strukturen på planeten jorden, og de blir senket midt i havet av «østavinden». Esekiel forteller oss at dette finner sted på «din undergangs dag», og emnet i Esekiel kapittel tjuesju er klagesangen over Tyrus.

Herrens ord kom atter til meg, og det lød så: Du menneskesønn, stem i en klagesang over Tyrus, og si til Tyrus: Du som ligger ved innløpet til havet, du som driver handel med folkene på mange øyer, så sier Herren Gud: Du, Tyrus, har sagt: Jeg er fullkommen i skjønnhet. Esekiel 27:1–3.

Dagen for Tyrus' undergang er gjenstanden for klagesangen. Dagen for Tyrus' undergang er søndagsloven, for Tyrus er et symbol på pavedømmet, hvis dom begynner i den «time» da den andre røsten i Åpenbaringen atten begynner å kalle mennesker ut av Babylon.

Og jeg hørte en annen røst fra himmelen som sa: Kom ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal bli delaktige i hennes synder, og for at dere ikke skal få del i hennes plager. For hennes synder har nådd helt til himmelen, og Gud har mints hennes misgjerninger. Gjengjeld henne slik som hun har gjengjeldt dere, og gi henne dobbelt igjen etter hennes gjerninger; fyll dobbelt for henne i det beger som hun har fylt. Så meget som hun har herliggjort seg selv og levd i vellyst, så meget pine og sorg skal dere gi henne. For hun sier i sitt hjerte: Jeg sitter som dronning, og er ikke en enke, og sorg skal jeg aldri se. Derfor skal hennes plager komme på én dag: død og sorg og hungersnød; og hun skal fullstendig fortæres i ild. For sterk er Herren Gud, han som dømmer henne. Og jordens konger, som har drevet hor med henne og levd i vellyst med henne, skal gråte og jamre over henne når de ser røyken av hennes brann. De står langt borte av frykt for hennes pine og sier: Ve, ve, den store by, Babylon, den mektige by! For på én time er din dom kommet. Og jordens kjøpmenn gråter og sørger over henne, for ingen kjøper varene deres mer. Åpenbaringen 18:4–11.

Ordet som brukes fem ganger som «time» i Daniels bok, representerer alltid en eller annen form for dom. Hvilken type dom det er tale om, bestemmes av sammenhengen i det avsnittet hvor det brukes. I Daniel kapittel fire brukes ordet «time» først til å kunngjøre den kommende dom, enten det var den undersøkende dom som begynte den 22. oktober 1844, eller den fullbyrdende dom som begynner ved søndagsloven. I begge tilfeller er den undersøkende eller den fullbyrdende dom

progressiv. Pavemaktens fullbyrdende dom begynner ved søndagsloven i De forente stater. Det markerer den «time» da pavemaktens fullbyrdende dom begynner, og den «time» er «timen» for det store jordskjelvet i Åpenbaringen elleve, når de to vitner, fremstilt ved Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego, kastes i ovnen som det banner som løftes opp som Esekiels mektige hær. Den «time» er når skriften på veggen viser seg for Belsasar.

«Skipene fra Tarsis», som representerer strukturen i forsyningslinjene for planetens jordiske økonomi, blir på den tid senket midt ute i havet, og dette får jordens kjøpmenn og konger til å frykte, slik det er fremstilt ved Belsasar.

I Åpenbaringen 11 er «timen» den da Islams «tredje ve» kommer hastig, og den sjuende basun lyder, og folkene blir vrede. Alle disse tre symbolene peker på islam som det forsynsmessige redskap Herren bruker for å fullbyrde drapet på Belsasar i nettopp den «time». Belsasar ble drept av fiender som i hemmelighet kom inn i hans rike gjennom portene som skjødesløst var blitt stående åpne, slik grensemuren mellom Mexico og De forente stater skjødesløst er blitt stående åpen idet «timen» for det «store jordskjelv» nærmer seg.

Helbredelsen av pavedømmets dødelige sår fremstilles i de siste seks versene i Daniels bok kapittel elleve. I disse versene identifiseres tre hindringer som blir overvunnet idet pavedømmets dødelige sår leges. Kongen i nord overvinner alltid tre hindringer på veien til den høyeste makt, og alltid i denne rekkefølgen: først sin fiende, dernest sin allierte, og til sist sitt offer. Den første som ble overvunnet, var kongen i sør, som representerer Sovjetunionen, Romas siste fiende, som ble feid bort i 1989. Den andre hindringen er det herlige land, som er Romas allierte som beseiret USSR for Roma, De forente stater, som blir erobret i den «time» vi nå betrakter. Deretter representerer den tredje hindringen, fremstilt som Egypt, tiden da pavedømmet tar kontroll over sitt offer, De forente nasjoner.

I 1989, da avforseglingen av disse versene fant sted, og det deretter kom en økning i kunnskapen om disse versene, ble det erkjent at det hedenske Roma, det pavelige Roma og deretter det moderne Roma (framstilt som Nordens konge i de siste seks versene i Daniel kapittel elleve), hver især måtte overvinne tre geografiske hindringer før de ble etablert som et rike. For det hedenske Roma ble disse tre hindringene framstilt som tre retninger.

Og ut av en av dem kom det fram et lite horn, som ble overmåte stort mot sør og mot øst og mot det herlige landet. Daniel 8:9.

For det pavelige Roma var de tre horn som måtte rykkes opp.

Jeg gav akt på hornene, og se, det steg opp et annet lite horn iblant dem; foran dette ble tre av de første hornene revet opp med roten. Og se, på dette horn var det øyne som menneskeøyne og en munn som talte store ord. Daniel 7:8.

For det moderne Roma (kongen i nord), fremstilt i de siste seks versene av Daniel elleve, var de tre hindringene kongen i sør, det herlige landet og Egypt. Som med det hedenske Roma og det pavelige Roma representerte de tre hindringene geografiske hindringer. Det moderne Roma, fremstilt som kongen i nord i de siste seks versene av Daniel elleve, måtte overvinne tre «murer»,

og med den første muren var det en filosofisk «mur» som ble fjernet samtidig som en bokstavelig mur ble fjernet. I 1989, da kongen i nord felte Sovjetunionen (kongen i sør), ble den filosofiske «muren» i «jernteppet» fjernet, idet Berlinmuren ble revet ned.

I den «time» da dommen over Belsasar fell, då skrifta stod på veggen, og fiendane hans i løyndom trengde inn gjennom dei uvakta portane, vert den filosofiske «veggen» mellom kyrkje og stat teken bort, medan islam frå det tredje ve-ropet i løyndom har trengt inn gjennom den uvakta «muren» ved den sørlege grensa til det herlege landet.

Når «Egypt», som representerer De forente nasjoner, blir erobret, og den filosofiske «muren av nasjonal suverenitet» blir fjernet, idet hver nasjon blir tvunget til å godta verdensregjeringen som styres av Tyrus' skjøge. På den tid vil et finansielt sammenbrudd inntreffe som frembringer de siste dagers unntakstilstand og despoti. Det kan meget vel hende at noe vil skje i en gate som kalles «Wall Street».

«Selve de midlene som nå så sparsomt blir investert i Guds sak, og som egoistisk blir holdt tilbake, vil om en liten stund bli kastet sammen med alle avguder til muldvarpene og til flaggermusene. Penger vil snart og meget plutselig tape sin verdi når virkeligheten av de evige scener åpner seg for menneskets sanser.» Welfare Ministry, 266.

Vi fortsetter vår studie av Belsasar i den neste artikkelen.

«I dag, som på Elias' dager, er skillelinjen mellom Guds budlydige folk og tilbederne av falske guder klart opptrukket. 'Hvor lenge vil dere halte til begge sider?' ropte Elia; 'er Herren Gud, så følg ham; men er det Ba'al, så følg ham.' 1 Kong 18,21. Og budskapet for vår tid er: 'Falt, falt er Babylon, den store.... Gå ut fra henne, mitt folk, så dere ikke blir medskyldige i hennes synder, og så dere ikke får del i hennes plager. For hennes synder har nådd helt til himmelen, og Gud har mints hennes misgjerninger.' Åp 18,2.4.5.»

«Tiden er ikke fjern da prøven vil komme over hver sjel. Overholdelsen av den falske sabbat vil bli påtvunget oss. Striden vil stå mellom Guds bud og menneskers bud. De som litt etter litt har gitt etter for verdslige krav og tilpasset seg verdslige skikker, vil da gi etter for myndighetene, fremfor å utsette seg for hån, fornærmelse, truende fengsling og død. På den tid vil gullet bli skilt fra slagget. Sann gudsfrykt vil bli tydelig atskilt fra dens ytre skinn og glitter. Mang en stjerne som vi har beundret for dens glans, vil da slukne i mørket. De som har tatt på seg helligdommens smykker, men ikke er ikledd Kristi rettferdighet, vil da stå fram i skammen over sin egen nakenhet.» Prophets and Kings, 187, 188.